

РЕШЕНИЕ

№ 5130

гр. София, 28.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 65
състав**, в публично заседание на 12.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ванина Колева

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **3905** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 - 178 от Административно-процесуалния кодекс, във вр. чл. 211 от Закона за Министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по жалба на В. И. З., ЕГН [ЕГН], от [населено място] срещу заповед № 4332з-312/05.04.2023 г., издадена от началника на 01 Сектор „Организация и контрол на пътното движение“, в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР, с която на основание чл. 194, ал.2, т.2 и чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. първо във вр. чл. 197, ал. 1, т. 2 и чл. 204, т.4 от ЗМВР на жалбоподателя - младши инспектор, младши автоконтрольор I степен, в 01 Група „Пътен контрол“, Сектор „ОКПД“ в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца.

Жалбоподателят в жалбата и писмени бележки поддържа, че оспорената заповед е постановена при съществени нарушения на процесуалните правила и неправилно приложение на материалния закон. Конкретно се твърди, че заповедта е издадена извън сроковете по чл. 195, ал. 1 от ЗМВР; че органът не е изпълнил задължението си по чл. 206, ал.1 от ЗМВР да изслуша държавния служител или да приеме неговите писмени обяснения; че е налице нарушение на чл. 210, ал. 1 от ЗМВР. Моли същата да бъде отменена. Претендира направените по делото разноски, съгласно представен списък.

Ответникът, началник на 01 Сектор „Организация и контрол на пътното движение“, в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР, чрез процесуалния си представител, оспорва

жалбата. Излага доводи за законосъобразност на заповедта. Моли съда да отхвърли обжалването. Подробни съображения излага в писмени бележки. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд София-град, след като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, направи проверка, на основание чл. 168, ал. 1 от АПК, на законосъобразността на оспорения административен акт и на посочените в жалбата основания, приема за установено следното:

Безспорно е, че към 14.09.2022 г. младши инспектор В. И. З. е полицейски служител, назначен на длъжност „младши автоконтрольор“ 1 степен в 02 група „Пътен контрол“ на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“ към отдел „Пътна полиция“ при СДВР. Като доказателство в тази връзка са представени: специфична длъжностна характеристика (л. 49); копие от протокол за запознаване с нея (л. 48) и кадрова справка (л. 51).

Жалбоподателят В. З. и мл. автоконтрольор С. А. са назначени в наряд по маршрут – „Подбалкански път“ със служебен автомобил „К. С.“, с рег. [рег.номер на МПС], за времето от 06.30 ч. на 14.09.2022 г. до 07.00 ч. на 15.09.2022 г. Това се установява от представените, както следва: ежедневна форма на отчет за наряд в състав Г. Б. и И. Д. (л. 34), от която е видно, че за времето на наряда са проверени 3 ППС като нарушения не са установени; ежедневна ведомост (л. 31-33), в която за времето от 06.30 ч. на 14.09.2022 г. до 07.00 ч. на 15.09.2022 г. са вписани същите служители за наряд в участък „Подбалкански път“.

Във връзка с получено писмо с рег. № 7855р-9374/14.10.2022 г. по описа на дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР (л. 29) относно прегледани видеофайлове в изпълнение на Организационно-технологичните правила за работа с АИС „Видеозаснемане на охранителната дейност и пътния контрол“, утвърдени със заповед № 8121з-140/08.02.2022 г., изм. и доп. със заповед № 8121з-276/11.03.2022 г. на министъра на вътрешните работи, във връзка със заповед № 8121з-1107/25.08.2017 г., относно организиране на контролната дейност по Закона за движението по пътищата и определяне на мерки за ограничаване на корупционния риск при осъществяване дейности по контрол на движението по пътищата, съдържащо данни за извършено нарушение на служебната дисциплина от полицейските служители В. З. и С. А. по време на наряд - нощна смяна на 14/15.09.2022 г., са предприети действия за извършване на проверка по случая.

Въз основа на Протокол рег. № 4332р-4616/19.01.2023г. (л. 42) се установява, че в хода на извършената на 19.01.2023 г. в сградата на отдел „Пътна полиция“ – СДВР проверка са прегледани представените видеозаписи в папка (СВ1600КВ 2022 09.14), съдържаща общо 23 (двадесет и три) броя файла с видео информация от АИС ВОДПК в часовия диапазон от 02.37 часа до 05.37 часа за 15.09.2022 г. от камери 01, 02 и 03, монтирани в служебен автомобил К. С. с (СВ1600КВ 2022 09.14), числящ се на ОПП-СДВР.

В протокола е отразено, че от прегледа на предоставените файлове от камера 2 се вижда, че около 02.37 часа младши инспектор С. А., седящ на предна дясна седалка, завърта към себе си екрана от АИС „График“, монтиран на арматурното табло в купето на служебен автомобил К. С. [рег.номер на МПС]. Записа не прекъсва, но видимостта е намалена. В същия файл младши инспектор В. З. се намира на предна лява седалка, не извършва движения с тялото, не изпълнява служебните си

задължения съгласно утвърдената длъжностна характеристика. Във връзка с прегледа на файл СВ1600КВ_ch02_20220915033039_20220915035731_000002000300000000.mp4 са направени констатации, че екранът от АИС „Трафик“ е завъртян, записът не прекъсва, няма видимост към вътрешността на купето. И двете системи работят, не са повредени. АИС ВОДПК излъчва видео запис. Екранът на АИС „Трафик“ работи. Във връзка с файл СВ 1600КВ_ch02_20220915042501_20220915045145_000002000360000000.mp4 се сочи, че в 04.51 часа младши инспектор С. А. говори по мобилен телефон. И двете системи работят, записът е ясен и позволява видонаблюдение. Младши инспектор В. З. се намира на предна лява седалка и води наблюдение. Относно файл СВ1600КВ_ch02_20220915051828_20220915054606_000002000460000000.mp4 в протокола е констатирано, че в 05.37 часа младши инспектор С. А. връща екрана от АИС „Трафик“, монтиран на арматурното табло в купето на служебен автомобил К. С. [рег.номер на МПС] . Записът не прекъсва, АИС ВОДПК излъчва видео запис, екранът на АИС „Трафик“ работи. Двата служители са видими, записът позволява цялостно наблюдение на техните действия.

В хода на проверката са снети сведения от младши инспектор В. З., който е изложил обясненията си по случая в писмено сведение УРИ4332р-73454/29.11.2022 г. (л. 40), в което отрича да е нарушил служебните си задължения на посочената дата.

Резултатите от извършената проверка са обобщени в справка рег. № 4333р-7199/30.01.2023 г. (л. 36 – 39), в която е прието, че е налице неизпълнение на служебните задължения от полицейските служители назначени в наряд нощна смяна от 19.00 ч на 14.09.2022 г. до 07.00 ч. на 15.09.2022 г., установено от папка SDVR/VPK3\СВ1600КВ\2022-09-14. Конкретно е посочено, че по време на наряд нощна смяна на 14/15.09.2022 г. на 15.09.2022 г. за времето от 02:37 часа до 05:37 часа служителят, седящ на предна дясна седалка (С. А.) на лек автомобил К. С. [рег.номер на МПС] , числящ се на ОПП-СДВР, съзнателно и целенасочено манипулира камера 02 монтирана на арматурното табло в купето на автомобила, като насочва екрана на система АИС „Трафик“ към камера 2 и я осветява, с което нарушава работната функция на камера 02 с цел да бъде изключен режимът на видеонаблюдение за нощно виждане и да бъде ограничена видимостта в купето на служебният автомобил. С действията си служителите нарушават раздел II, чл.2 /Забранява се системите да бъдат изключвани чрез прекъсване на проводниците на ел. захранването или по какъвто и да било друг начин, водещи до повреждане или нарушаване работоспособността на системите/ от Указанията за работа на полицейските служители със система ВОДПК, монтирана в служебен автомобил К. С. [рег.номер на МПС] , числящ се на отдел „Пътна полиция“-СДВР, утвърдени със заповед рег.№ 8121з-450/12.04.2022 г. на министъра на вътрешните работи. В справката, по отношение на жалбоподателя - младши инспектор В. З. е направен извод, че като патрул за пътен контрол „Подбалкански път“ със служебен автомобил К. С. с рег. [рег.номер на МПС] за времето от 19:00 часа на 14.09.2022 г. до 07:00 часа на 15.09.2022 г. не е уплътнил работното си време и не е изпълнил служебните си задължения.

С покана рег. № 4332р-21803/29.03.2023 г., връчена на 29.03.2023 г., жалбоподателят З. е поканен да се запознае със справка рег. № 4333р-7199/30.01.2023 г. и материалите по дисциплинарното производство и да даде допълнителни писмени обяснения по отправеното му обвинение в извършване на дисциплинарно нарушение. Такива до 10.00 часа на 06.04.2023 г. не са депозираны от същия, за което е съставен протокол (л.

45).

Въз основа на гореизложеното и на основание чл. 194, ал. 2, т. 2 от ЗМВР, вр. с чл. 199, ал. 1, т. 3, предл. първо и чл. 197, ал. 1, т. 2 от ЗМВР на 05.04.2023 г. от началник 01 Група „Пътен контрол“, Сектор „ОКПД“ в Отдел „Пътна Полиция“ – СДВР е издадена оспорваната заповед № 4332з-312/05.04.2023 г., с която на жалбоподателя В. З. е наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“ за срок от три месеца, за това, че: като назначен в наряд по маршрут ПКПД - „Подбалкански път“ със служебен автомобил, с посочен регистрационен номер, на 15.09.2022 г., през периода от време 02:37 часа, до 05:37 часа се е намирал в крайпътна територия, в пълен покой и в тъмната част на денонощието, на път ПП 1-6, с което е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в проявена небрежност в изпълнение на служебните задължения при извършването на контрол на пътното движение, вменени с Инструкция № 8121з-749 от 20 октомври 2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение и длъжностната характеристика рег. №4332р-14261/24.07.2015 г. В мотивите на заповедта се сочи, че в случая се касае за неизпълнение на волеви действия от страна на З., изразяващи се в стоене в пълен покой на предната лява седалка на служебното МПС, с което е нарушил чл. 39, ал. 1 от Инструкция № 8121з-749/20.10.2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, а именно – „контролът на пътното движение се осъществява чрез: 1. наблюдение на движението; 2. видимо присъствие; 3. контрол по спазване на правилата за движение и прилагане на административнонаказателни и принудителни административни мерки; 4. организационно-превантивни мероприятия.

Предвид вмененото нарушение следва, че дисциплинарното обвинение е за бездействие, тъй като посредством Г. – наблюдение било установено, че „екипът (включващ и жалбоподателя В. З.) се намира в крайпътна територия извън платното за движение, в тъмната част на денонощието, откъдето не може да наблюдава движението по пътищата. С други думи, прието е от дисциплинарнонаказващия орган, че полицейският екип не е изпълнявал за посочения период от време служебните си задължения и на това основание деянието е квалифицирано (стр. 3 от заповедта, л. 14 от делото) като „дисциплинарно нарушение, по смисъла на чл. 194, ал. 2, т. 2 ЗМВР.

В хода на съдебното оспорване на заповедта е приложена административната преписка по издаването ѝ, както и писмени доказателства за компетентност на ДНО - удостоверение рег. № 513р-53646/23.05.2023г. на началник на 01 сектор към отдел „Човешки ресурси“ – СДВР (л. 66).

По делото е разпитан като свидетел С. А. - другият участник в наряда по маршрут „Подбалкански път“ в конкретния период. Според показанията му, на 14.09.2022 г. е бил с мл. автоконтрольор З. нощна смяна от 19.00 ч. до 07.00 ч. на 15.09.2023 г. на маршрутът - Подбалкански път I - 6. Посочва, че маршрутът се намира по СПО на гл. секретар, с цел предотвратяване на преминаване на бежанския поток. Намира се от началото на Д. Б. до границата с ОДП С., която е до Е. П.. Пояснява, че заедно с жалбоподателя са извършвали контрол на пътното движение, който се състои в превенция и контрол на движението, чрез патрулиране в дадения район. В тази връзка допълва, че автомобилът е достатъчен и не е необходимо видимото им присъствие. Пояснява, че превенция означава да се вижда полицейският автомобил, не е задължително полицейските служители да се виждат. Относно конкретния маршрут твърди, че по време на нощните смени след 11 ч. няма движение, като единствено се

следи за мигранти. Обяснява, че много трудно се намират места за спиране, не е осветено и няма разширение на пътя. Свидетелят заявява, че служебният автомобил е оборудван с допълнителна камера-айстрафик - отпред, долу ниско на таблото, която снима движението по пътя, както и подвижен монитор, който е в средата на таблото. В тази връзка е категоричен, че в конкретния случай има запис от камерата, като евентуално, ако не е снимала подвижният монитор може да е попречил.

При така установените факти съдът достига до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена в законоустановения четиринадесетдневен срок по чл.149, ал.1 АПК от лице, адресат на акта, имащо правен интерес от оспорването, срещу подлежащ на обжалване административен акт.

Разгледана по същество същата е основателна.

В настоящото производство съгласно чл. 168, ал. 1, вр. чл. 146 АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като преценява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на установената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът намира, че оспорената заповед е издадена от компетентен орган по смисъла на чл. 204, т. 3 от ЗМВР – началник на 01 сектор ОКПД при ОПП – СДВР, в рамките на предоставените му правомощия.

От формална страна са спазени изискванията за форма и съдържане на административния акт по чл. 210, ал. 1 от ЗМВР, като същият съдържа фактически и правни основания за издаването му. Въпреки това настоящият съдебен състав намира, че мотивите не са достатъчно ясни и конкретни, включително неизяснено е останало как точно се изразява изпълнителното деяние на вмененото на 3. дисциплинарно нарушение.

В оспорената заповед на 3. е вменено нарушение на служебната дисциплина по чл. 39, ал. 1 от Инструкция № 8121з-749/2014 г. за реда и организацията за осъществяване на дейностите по контрол на пътното движение, съгласно която „контролът на пътното движение се осъществява чрез: 1. наблюдение на движението; 2. видимо присъствие; 3. контрол по спазване на правилата за движение и прилагане на административнонаказателни и принудителни административни мерки; 4. организационно-превантивни мероприятия, като е посочено, че се изразява в проявена небрежност в изпълнение на служебните задължения при извършване на контрол на пътното движение. Изпълнителното деяние е описано като неизпълнение на волеви действия от страна на 3., изразяващи се в стоене в пълен покой на предната лява седалка на служебното МПС (стр. 2, 4-5 ред от заповедта). Не е ясно какви са тези волеви движения, които е бил задължен да извършва жалбоподателят и как стоенето в пълен покой в служебния автомобил е основание за направения извод, че служебните задължения са изпълнявани небрежно от жалбоподателя. Изложените допълнителни мотиви касаят основно позицията на служебния автомобил, за която се твърди, че не позволява видимост към пътния участък, анализиране и оценяване на обстановката на територията на поста, прилагането на принципа на видимото присъствие за оказване на въздействие върху участниците в движението и недопускане на нарушения на правилата за движение, както и невъзможност да се приложи принципът на организационно-превантивни мероприятия като оказване на помощ на участниците в движението, предупреждение на водачите за влошено състояние на пътните условия и др. В тази връзка в мотивите на акта не се сочи наличие на такива ситуации във

времето между 02.37 часа до 05.37 часа на 15.09.2022 г., които са налагали изпълнение на горните задължения на служителя, доколкото същите са общо формулирани и са изискуеми в случай на възникнала необходимост от извършването им. Не е доказано от ответника, който носи доказателствената тежест относно всички елементи на твърдяното от него нарушение и фактическата обстановка, при която е извършено, нито че е имало такива ситуации, нито че от позицията на служебния автомобил не е бил видим контролираният пътен участък, съответно че участниците в движението не са били в състояние да възприемат наличието на автопатрула. Относно изложеното в т. 3 от мотивите на заповедта - обстоятелството, че в процесния период от време няма проверени МПС и лица, които нарушават правилата за движение, същото няма отношение към изпълнение на служебните задължения на З., доколкото по това време на денонощието е логично да няма интензивно движение (което се потвърждава от свидетелските показания на свидетеля А.) и само по себе си не означава, че контрол не е извършван.

Поради изложеното настоящият съдебен състав намира за неясни и противоречиви мотивите на оспорваната заповед, конкретно относно изпълнителното деяние на вмененото на жалбоподателя нарушение, което ограничава правото му да разбере за какво правонарушение е ангажирана отговорността му и да организира защитата си. Съгласно трайната съдебна практика това винаги съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила и е самостоятелно основание за отмяна на административния акт.

На следващо място, съдът съобрази, че неизпълнението на разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове, както и неизпълнението на служебните задължения като дисциплинарни нарушения са регламентирани с нормата на чл. 194, ал. 2, т. 1 и т. 2 ЗМВР. В случая деянието на полицаи З. е квалифицирано по чл. 194, ал. 1, т. 2 – *неизпълнение на служебните задължения*, но описаните в процесната заповед факти и обстоятелства, както и диспозитива на дисциплинарното обвинение сочат за нарушение по чл. 194, ал. 1, т. 1, а именно - *неизпълнение разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове*. Конкретните текстове на чл. 39, ал. 1 от Инструкцията, с които е обвързано пряко бездействието на служителя представлява такъв акт, понеже инструкцията е издадена от министъра на МВР и представлява нормативен акт, по смисъла на чл. 7, ал. 3 от Закона за нормативните актове. За нарушение по чл. 194, ал. 1, т. 1 ЗМВР обаче, предвид императивната норма на чл. 200, ал. 1, т. 15 се налага дисциплинарно наказание „порицание“, но не „писмено предупреждение“, каквото е наложено с процесната заповед. Хипотезата на „неизпълнение разпоредбите на ЗМВР и на издадените въз основа на него подзаконови нормативни актове“ не е предвидена като материалноправно основание по чл. 199, ал. 1 ЗМВР, за налагане на наказание „писмено предупреждение“. Неправилната квалификация на дисциплинарното

обвинение в случая е съществено нарушение, което пряко засяга правото на защита.

Съдът констатира и съществено нарушаване на процесуалното правило на чл. 195, ал. 1 ЗМВР. От писмото на л. 29 по делото се установява, че дисциплинарната проверка е по повод писмо от директора на Дирекция „Вътрешна сигурност“ – МВР, върху което ответникът – Вл. И., началник на 01 Сектор „ОКПД“, в Отдел „ПП“ – СДВР е поставил саморъчно резолюция „Г-н А. В.“ и дата 21.10.2022 г. Със справка от 30.01.2023 г. до началник на 01 Сектор „Организация и контрол на пътното движение“ (л. 36), обобщаваща резултатите от проверката и подписана от началник 01 Група „Пътен контрол“ е предложено, на младши инспектор В. З. да бъде наложено дисциплинарно наказание „писмено предупреждение“. В левия горен край на справка от ответникът е написал саморъчно „Да“ и се е подписал под щемпел с дата „30 jan 2023“. Следователно, още на 30.01.2023 г. дисциплинарнонаказващият орган е установил извършеното нарушение и самоличността на нарушителя, съгласно чл. 196 ЗМВР нарушението се смята за открито на същата дата. От тази констатация следва, че двумесечният срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР е започнал да тече считано от 31.01.2023 г. и съответно, съгласно правилото на чл. 60, ал. 3 ГПК е изтекъл на 31.03.2023 г. Оспорваната заповед № 4332з-312/05.04.2023 г. обаче е издадена на дата 05.04.2023 г., т.е. на петия ден, след изтичането на двумесечния срок. Едногодишният срок по чл. 195, ал. 1 ЗМВР касае хипотеза, при която, след изтичането на двумесечния срок извършеното нарушение и самоличността на нарушителя не са открити, но за случая тази хипотеза не е приложима. В същото време ответникът, чиято е тежестта по чл. 170, ал. 1 АПК, не твърди, не установява и не доказва наличие на обстоятелства, по смисъла на чл. 195, ал. 3 ЗМВР. Представената докладна записка (л. 41) до началника на Отдел „ПП“ – СДВР за удължаване срока на проверката по дисциплинарната преписка, поради заболяване на служител, компетентен да разгледа видеофайловете за процесния автомобил, не представлява обстоятелство по чл. 195, ал. 3 ЗМВР.

Съдът приема за неоснователно възражението на жалбоподателя, че не е изпълнено изискването на чл. 206, ал. 1 ЗМВР, преди налагане на дисциплинарното наказание да административнонаказващият орган да изслуша държавния служител или да приеме писмените му обяснения. На служителя е била дадена такава възможност, което се установява от покана до жалбоподателя (л. 46) за даване на писмени обяснения, която той е получил на 29.03.2023 г. и протокол (л. 45), че до 10 часа на 06.04.2023 г. той не е представил обяснения.

С оглед изложеното, съдът намира, че жалбата е основателна, а оспорената заповед № 4332з-312 от 05.04.2023 г. като

незаконосъобразна следва да бъде отменена.

При този изход на делото, при на своевременно направеното искане и на основание чл. 143, ал.1 от АПК, на жалбоподателя следва да се присъдят доказано направените разноски по списък (л.74) общо в размер на 910 лв. – адвокатско възнаграждение платено в брой, съгласно договор за правна защита и съдействия на (л. 58) – 900 лв. и държавна такса – 10 лв. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, направено от ответника, съдът намира за неоснователно, тъй като размерът му е близък до минималния, определен в чл. 8, ал.2, т.3 от Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, 65-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ заповед № 4332з-312/05.04.2023 г., издадена от началника на 01 сектор „Организация и контрол на пътното движение“, в Отдел „Пътна Полиция“ – Столична дирекция на вътрешните работи.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи – МВР да заплати на В. И. З., ЕГН [ЕГН], от [населено място], направените по делото разноски в размер на 910 (деветстотин и десет) лева.

Решението е окончателно, на основание чл.211 от Закона за Министерството на вътрешните работи.

СЪДИЯ: